

† **CORNELIU**
PRIN HARUL LUI DUMNEZEU

EPISCOP AL STRĂVECHII EPISCOPII
A HUȘILOR,

**Iubitorului de Hristos cler, tuturor
viețuitorilor mănăstirilor și schiturilor
și la toți dreptcredincioșii creștini,
Har, milă, pace și sănătate
de la Iisus Mântuitorul nostru
Cel născut pentru noi în Betleem,
iar de la noi, bucurie și binecuvântare!**

*„Taina cea din veci ascunsă, iar acum
descoperită sfinților Săi“, (Colos.1, 26) prin
venirea în această lume a lui Dumnezeu,
ne-a adunat iarăși în sfintele biserici spre a
trăi, ca în fiecare an „întâlnirea noastră cu
Cel Veșnic, Care la plinirea vremii“ (Gal. 4, 4)
și-a asumat condiția umană pentru a ne
ridica din suferință și tragedia înstrăinării de
Dumnezeu.*

Vestea cea nouă și unică sub soare, se descoperă în vechea cetate a Betleemului, când Mântuitorul lumii se naște din fecioara Maria spre a da semn nou, semnul iubirii nesfârșite a lui Dumnezeu față de noi.

Cele din vechime promise, astăzi se împlinesc! Astăzi este începutul mântuirii noastre, Fiul lui Dumnezeu devine Fiul Fecioarei, steaua strălucește, îngerii lumii bucurie mare și pace vestesc, că un semn nou S-a arătat, Dumnezeu se face Om, ca pe om să-l mântuiască, să-i dăruiască viața și iertarea, mângâierea și încurajarea.

Sfânta evanghelie ne prezintă rezumativ faptul *„că în noaptea cea sfântă în care păstorii Betleemului stând pe câmp împrejurul turmelor lor, îngerul Domnului a stat lângă ei și slava Domnului i-a învăluit, vestind venirea Mântuitorului Hristos“* (Luca 2, 8-9), *„că după milenii de întunerice și rătăcire Dumnezeu a cercetat poporul Său și întreaga lume. Izbăvitorul lumii vine în ea aducând bucurie mare“* (Luca 2, 10), *„iar semnul vizibil și inatacabil nu este altul decât pruncul nou născut, înfășat și așezat în iesle“* (Luca 2, 12).

Pentru adevेरirea cuvintelor îngerului Domnului, păstorii merg în Betleem pentru a primi semnul și taina descoperită astăzi lumii prin venirea în ea a Celui care a creat lumea.

Îngerul Domnului, după vestea cea bună adusă în Nazaret Preasfintei Fecioare Maria, că va naște un Prunc din Duhul Sfânt, acum aduce și păstorilor și prin ei întregii lumi că bucuria cea mare a vestei celei noi se împlinește. De atunci până astăzi lumea este chemată să întâmpine pe îngerul Domnului, care aduce semnul cel nou și unic al istoriei, „*astăzi S-a născut Mântuitorul, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David*“ (Luca 2, 11). „*Păstorii grăbindu-se, s-au îndreptat spre Betleem și după ce au aflat pe Fecioara Maria, pe Iosif și pe Prunc culcat în iesle*“ (Luca 2, 16), dobândesc cunoștința clară și experiența adevărului, minunându-se de El.

Aceste cuvinte ale îngerului „*sunt viață*“ (Ioan 6, 33), cele petrecute astăzi în istorie nu au fost evenimente obișnuite și uzuale, de aceea trăirea și interpretarea lor, presupune o altă înțelegere a istoriei deosebită de gândirea umană limitată și coruptă de păcat. Nașterea Domnului ne dă o dimensiune nouă a înțeleșului omului și a istoriei lui. Dumnezeu se arată în iesle, devine ca unul dintre noi, afară de păcat, pentru ca să ne înălțăm noi către El, să ne umplem de slava Lui, ziua aceasta este momentul în care Dumnezeu devine Om, dar și începutul trăirii unui semn nou, acela al descoperirii unei căi noi spre viață și veșnicie.

La începutul mântuirii noastre contribuie toată creația lui Dumnezeu, pământul cu peștera, neamul omenesc cu Fecioara, cerurile cu steaua, păstorii cu închinarea, magii cu darurile și îngerii cu cântările.

Pacea adusă de îngeri va coborî în sufletele oamenilor zbuțiuși și izolați în limitele lor, descoperind calea către Dumnezeu prin taina Betleemului, lumina din acea noapte sfântă va străluci peste veacuri, risipind întunericul din lume și strălucind în sufletele celor care îl vor primi pe Mântuitorul Hristos „și-i vor preda viața lor Lui, pregătindu-se pentru întâmpinarea unui cer și pământ nou, în care locuiește dreptatea“ (Apoc. 21, 1).

Binecredincioși creștini,

 aina sărbătorii de astăzi este moment de cercetare a propriei vieți, a stării noastre sufletești, a verificării propriei vieți. De aceea sărbătorim venirea în lume a Domnului, spre a ne schimba în bine, spre a ne depăși infirmitățile și lipsurile, spre a ne întări în credință, căci timpurile sunt grele.

Se povestește că după plecarea magilor, a mai apărut o ființă să se închine Noului

născut. Aceasta era plină de răni, unele încă sângerând de lovituri și foarte palidă. Apropiindu-se de iesle s-a închinat pruncului Sfânt, apoi l-a vorbit. Eu sunt bunătatea, mulți mă consideră că nu sunt binevenită în această lume. De aceea mă lovesc, abuzează, mă desconsideră, disprețuindu-mă. În timp ce spunea acestea a început să plângă. Apoi a continuat, binele și bunătatea împlinite și arătate adesea sunt răsplătite în această lume cu ura și răutatea, cu minciuna și ipocrizia. Tu vei iubi pe oameni, îi vei înțelege, îi vei ierta, îi vei vindeca, îi vei hrăni, îi vei încuraja, le vei da sens vieții, dar ei pe Tine te vor urî, disprețui, îți vor dori moartea, vor dori să scape de Tine. Dar pentru că în locul răutății lor, a urii, păcatului și fărădelegii vei aduce un semn nou, semnul iertării, treptat lumea va sta sub acest semn nou, semnul împăcării cu Dumnezeu, semnul care-i va schimba viața și felul ei de a fi. Deși nu este relatată în sfintele evanghelii, această întâmplare definește și vorbește de la sine despre timpul pe care-l trăim și noi.

Necredința și ura, dușmănia și violența au devenit atât de prezente, încât nimic nu ne mai miră.

Pentru toate acestea Dumnezeu în bunătatea Lui ne cheamă spre Biserica Lui, „înde-

lung așteptând ,nevoind ca nimeni dintre noi să nu piară, ci să se mântuiască“ (II Petru 2, 9).

Însă se pare că răbdarea Lui se apropie de sfârșit și ne va lăsa „*la nebunia minții*“ la care am ajuns (Rom.1, 28). Dacă nici în acest din urmă ceas al mântuirii nu ne întoarcem către El, vor veni asupra noastră grele încercări.

Anul care tocmai se apropie de final a fost un an marcat de multe provocări, de crize ale credinței care au generat pe celelalte, de ordin social, moral, economic, s-au perpetuat minciuna și ipocrizia, falsitatea și înșelăciunea. De aceea, au apărut modificări în atmosferă, în curgerea anotimpurilor, în comportamentul nostru, pentru că nu ne mai rugăm, nu ne mai ostenim pentru cele cerești, ci totul a devenit egoism și profit fără muncă cinstită.

În ciuda multor dificultăți financiare, în această zonă marcată de sărăcie, de alcoolism, iresponsabilitate și nepăsare, am reușit cu mari eforturi să sprijinim construirea de 11 biserici noi, de 6 case parohiale, cu sume de peste 400.000 lei, am păstrat finanțarea începută anul trecut a 58 de burse pentru copii aflați în dificultăți.

Acum este timpul mântuirii noastre, să umblăm în fapte bune care ne mântuiesc și acoperă mulțime de păcate.

În aceste zile de sărbătoare sfântă, să cercetăm pe cei bătrâni, singuri, triști și părăsiți, să le aducem mângâiere prin colindul sfânt, să ne apropiem de cel bolnav uitat și trist, să ne curățăm prin taina pocăinței în fața Mântuitorului Iisus Hristos și primind Sfânta împărtășanie să gustăm darul cel ceresc spre iertarea păcatelor și spre viața cea veșnică.

Din toată inima vă doresc să aveți multe bucurii, Mântuitorul nostru să vă binecuvinteze cu sănătate, pace și să vă dea gândul cel bun în Anul cel nou.

Către Hristos Mântuitorul pentru voi fierbinte mijlocitor în taina sfintei rugăciuni,

† **CORNELIU**

EPISCOPUL HUȘILOR

